

anledning til at tilsidesætte dette skøn. Hertil kommer, at retsplejelovens § 746, stk. 1, giver mulighed for at forlange domstolsprøvelse også i tilfælde, hvor der er tvist om lovligheden af en offentlig efterlysning.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at kompetencen til at træffe afgørelse om efterlysning fortsat bør tilkomme politiet. Justitsministeriet kan derfor tiltræde flertallets forslag herom.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 818 og § 819.

5.2. Interne efterlysninger

5.2.1. Gældende ret

Politiets anvendelse af interne efterlysninger er ikke selvstændigt reguleret i lovgivningen. Formen for interne oplysninger varierer afhængig af, om der er tale om efterlysning af bortgæede eller savnede personer, strafafsonere eller mistænkte gerningsmænd.

Ved anmeldelse af bortgæede eller savnede personer optager politiet rapport og opdaterer den pågældende som efterlyst i kriminalregisteret. Må en person antages at være til fare for sig selv eller andre, eller må der antages at være tilstødt personen en forbrydelse, rundsendes efterlysningen pr. telefax. Er den bortgæede eller savnede person ikke fundet inden 14 dage, eller må det formodes, at personen kan være afgået ved døden, underrettes Rigspolicehens Eftersøgningstjeneste, der fører et nationalt register over bortgæede eller savnede personer. Eftersøgningen kan eventuelt overtages af Rigspolicehens Eftersøgningstjeneste, hvis det skønnes mere hensigtsmæssigt.

Strafasonere, der udebliver efter orlov eller undviger fra fængsel, efterlyses af fængslet eller arresthuset til den politikreds, hvor institutionen er beliggende. Politiet optager rapport, og den pågældende registreres i det centrale kriminalregister som eftersøgt. Efterlysningen sendes pr. telefax til samtlige politikredse.

Mistænkte gerningsmænd registreres på samme måde som undvegne strafasonere, hvis deres identitet er kendt. Uidentificerede gerningsmænd efterlyses ved rundsendelse af tilgængelige oplysninger, f.eks. om signalement, foto, beskrivelse af modus operandi (gerningsmandens fremgangsmåde) til relevante tjenestesteder.

5.2.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om der også bør ske regulering af politiets interne efterlysninger, dvs. efterlysninger via politiets interne meddelelsesorganer. Baggrunden for udvalgets overvejelser er, at

der også ved interne efterlysninger efter omstændighederne realiseres en overtrædelse af straffelovens § 267. Den interne efterlysning må derfor i visse tilfælde også anses for et straffeprocessuelt tvangsgreb. Sammenlignet med den offentlige efterlysning, jf. pkt. 5.1. ovenfor, udgør den interne efterlysning dog et indgreb af langt ringere intensitet.

En efterlysning, der rundsendes fra en politikreds til alle eller enkelte af landets øvrige politikredse, indebærer en videregivelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til anden forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 28, idet den enkelte politikreds må anses for en selvstændig myndighed i forvaltningslovens forstand. Videregivelse vil derfor kun kunne ske, såfremt en eller flere af betingelserne i § 28, stk. 2, er opfyldt. Da efterlysninger, herunder interne efterlysninger, normalt kun anvendes ved kriminalitet af en vis grovhed, vil videregivelse normalt kunne ske efter reglen i § 28, stk. 2, nr. 3, hvorefter videregivelse bl.a. kan ske til varetagelse af offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse. Det må efter udvalgets opfattelse antages, at hensynet til gerningsmandens interesse i at undgå den krænkelse, der ligger i den interne efterlysning, må vige for hensynet til samfundets interesse i at forfølge (grove) forbrydelser.

Da politiets interne videregivelse af oplysninger således allerede er reguleret i forvaltningsloven, har udvalget ikke fundet grundlag for at foreslå særlige regler herom fastsat i retsplejeloven.

5.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i, at interne efterlysninger efter omstændighederne indebærer en overtrædelse af straffelovens § 267, og at intern efterlysning derfor som udgangspunkt må anses for et straffeprocessuelt tvangsgreb, som kan overvejes lovreguleret.

Som anført af Strafferetsplejeudvalget er politiets interne videregivelse af oplysninger imidlertid allerede i dag omfattet af reglerne i forvaltningslovens § 28 om videregivelse af oplysninger til anden forvaltningsmyndighed. Justitsministeriet er derfor enig i, at der ikke er grundlag for at foreslå yderligere regler på dette område.

6. Observation

Et vigtigt led i politiets efterforskning er observation, dvs. iagttagelse af personer. Observation kan ske med det blotte øje eller ved brug af optiske instrumen-